

Bredband är en förutsättning för att arbetsverksamma ska kunna flytta ut till lands- och glesbygd men även en fråga om demokrati. Det krävs minst 3 miljarder för att alla byar ska få bredband och 20 miljarder för att bygga ut fibernätet till alla. Och behovet är störst på landsbygden.

I början av oktober flyttade tyskan Ruth Kraft till Tärnamo i Storumans kommun. Hon hyr ut sitt hus i Holland och tar arbetet som översättare åt ett internationellt företag med sig. Målet är att bo där permanent. Hon vet att hon vill för hon har ”prov-bott” där drygt ett år nu.

Den unga bloggaren Sonja Abrahamsson vill gärna ta med sig sina barn och flytta hem till byn där hon växte upp. Men för att göra det möjligt måste vardagslivets behov av boende och service fungera för hela familjen, helg som vardag.

Det här är två exempel på grupper som gärna vill bo på landsbygden och som behöver bra digitala kommunikationsmöjligheter. För det är ingen naturlag som gör att människor flyttar till eller från landsbygden. Det är jobb, service och möjligheter att skaffa ett bra boende som avgör.

Bredband är i dagens samhälle en fråga om demokrati- och rättigheter. Den service som erbjuds i dagsläget inom exempelvis, entreprenörskap, miljö, vård, omsorg och förvaltning kräver bredbandsuppkoppling för att fungera. Det är på landsbygden som bankkontoren stängs och då är internet det enda alternativet för att göra bankärenden.

Ungdomar använder det digitala nätet som ett verktyg i sin vardag för att kommunicera, spela spel och delta i olika events med mera. Många av dem är morgondagens entreprenörer, men utan ett kraftfullt nät på landsbygden kommer de att flytta. Landsbygdsborna behöver därför tillträde till den statliga bredbandsstruktur som redan finns. Dessutom behövs pengar. Regeringen avsatte i början av september 600 miljoner kronor till bredband. Det är en bra start, men det krävs ytterligare cirka 3 miljarder kronor för att Sveriges byar ska få ett fullgott bredband.

Många föreningar plöjer diken och rullar kabel. Post- och Telestyrelsens Bredbandforum har tillsatt ”Byanätsgruppen för bredband i hela landet” för att skapa bra förutsättningar för utbyggnaden. Uppemot 700 byar har redan byggt sina egna nät och många fler är på gång. De som bor utanför tätorten och städer vet att marknadskrafterna inte kommer att lösa bredbandsutbyggnaden åt dem. Och många exempel finns redan på att deras arbete med att dra in bredband ökat inflyttningen till orten. Beredskapen finns lokalt för att göra sitt om kommunerna och staten tar sin del av ansvaret.

För kommunerna handlar det om att ta fram strategier för hur utbyggnaden ska gå till och ta ansvaret för samordningen. För regeringen och riksdag handlar det om att ta rätt beslut. Att ge alla i hela Sverige tillgång till fiberuppkoppling skulle kosta i storleksordningen 20 miljarder kronor. Dessa ”digitala motorvägar” kan jämföras med satsningen på att bygga förbifart Stockholm som enligt budget kommer att kosta 28 miljarder kronor. Bra kommunikationer, såväl vägar som bredband, behövs för att befolkningen ska kunna verka och leva var de vill i Sverige.

Inez Abrahamzon och Kennet Nilshem, ordföranden Hela Sverige ska leva